

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
- تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۴۳۱۳۰ شماره: ۸۴۷۱۱۳۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۴۳۱۳۰
- امور مشترکین: ۸۸۵۴۳۱۳۰ - ۸۸۵۴۳۱۳۰
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

دلیل توقف مسابقات جام جهانی هنگام صاعقه: پروتکل ایمنی فیفا

فضای باز رخ می دهد. بنابراین حتی در باران خفیف یا آسمان صاف، در صورت تشخیز صاعقه، پروتکل بدون استثنا اجرا خواهد شد. تهدید شرایط جوی در شمال شرق ایالات متحده نیز بار دیگر اهمیت رعایت نکات ایمنی در رویدادهای فضای باز را یادآوری می کند چرا که صاعقه می تواند بدون هشدار جدی، جان افراد را به خطر بیندازد.

تعیین شده شناسایی شود، بازی بلافاصله متوقف، زمین و سکوها تخلیه و تنها زمانی از سر گرفته می شود که ۳۰ دقیقه متوالی هیچ صاعقه‌ای ثبت نشود. در صورت تکرار صاعقه، شمارش معکوس از ابتدا آغاز می شود. دلیل سختگیری این قوانین، تهدید بالقوه مرگبار صاعقه است. آمارها نشان می دهد بخش عمده مرگ و میرهای ناشی از صاعقه در فعالیت های

قبل از شروع بازی اسپانیا-ارکوتو که با برد ۱-۰ لاروخا همراه بود، پیش بینی های هواشناسی از احتمال وقوع طوفان تندی در گوادالاخارا خبر می داد. هواشناسی اعلام کرد در صورت ثبت صاعقه در شعاع ۸ مایلی (۱۳ کیلومتری) ورزشگاه، مسابقه به صورت خودکار متوقف خواهد شد. بر اساس توصیه های سرویس ملی هواشناسی آمریکا اجرا می شود. اگر صاعقه در شعاع

داستان پیراهن عجیب انگلیسی ها

کمیاب دوست داشتنی!

چرا پیراهن آبی فراموش شده انگلستان اینقدر محبوب شده است؟

نخستین دلیل، گمنامی این پیراهن است. دسته‌ای از هواداران فوتبال دوست دارند علاقه‌شان را به شکلی متفاوت نشان دهند؛ نه با پوشیدن پیراهن های رایج، بلکه با انتخاب لباس هایی که کمتر کسی آنها را می شناسد؛ انگار می خواهند بگویند: «از من درباره پیراهنم سؤال کن.»

این پیراهن نه تنها قدیمی، بلکه بسیار کمیاب و ناشناخته است و همین ویژگی آن را به انتخابی جذاب برای هواداران حرفه‌ای و کلسیونرهای فوتبال تبدیل کرده است. گری بیرتون از وب سایت «کلاسیک فوتبال شرتس» این ویژگی را «جاذبیت ضد فرهنگی» توصیف می کند؛ هرچند به گفته او، هرچه افراد بیشتری به سمت آن بروند، همین خاص بودن نیز تدریج از بین می رود. اما سؤال اینجاست که پیراهن های کم‌استفاده دیگری هم وجود دارند؛ پس چرا دقیقاً این یکی تا این اندازه محبوب شده است؟

پاسخ در ارتباط آن با جام جهانی ۱۹۹۰ نهفته است: تورنمنتی که جایگاه ویژه‌ای در حافظه جمعی فوتبال انگلستان دارد. گری بیرتون می گوید: «این پیراهن جایگاهی خاص در فرهنگ عامه پیدا کرده است. سال ها طول کشید تا ما، به عنوان هواداران فوتبال، درک کنیم که جام جهانی ۱۹۹۰ چه تأثیر عمیقی بر فوتبال انگلستان گذاشت.»

به گفته او، این پیراهن بیش از آنکه به یک مسابقه خاص گره خورده باشد، نماد همان جام جهانی و نقطه عطفی است که نگاه مردم انگلستان به فوتبال را تغییر داد. راب وارنر، مدیر خلاق سابق امپرو و بنیانگذار آژانس طراحی اسپارک، نیز در این باره می گوید: «آن تابستان، فوتبال ناگهان جذاب شد. کم‌کم این ذهنیت قدیمی که رفتن به فوتبال یعنی درگیری و آشوب از بین رفت. جام جهانی ۱۹۹۰ مثل یک جشن بزرگ برای فوتبال بود و نگاه مردم به این ورزش را برای همیشه تغییر داد.»

جایگاه فرهنگی این پیراهن با حضورش در موزیک ویدئو، آهنگ معروف «آهنگ مردان موشن» سرود تیم ملی انگلستان در جام جهانی ۱۹۹۰، بیش از پیش تثبیت شد. برنارد سامنر، خواننده گروه نیوآردر، این پیراهن را در ویدئو برتن داشت و همین باعث شد لباس آبی انگلستان با یکی از ماندگارترین آثار موسیقی مرتبط با فوتبال انگلیس پیوند بخورد. بعدها امپرو حتی نسخه‌ای ویژه از این پیراهن با الهام از گروه «نیوآردر» تولید کرد که در آن، لوگوی ورلد این موشن جایگزین نشان سه شیر شده بود. وارنر درباره این موضوع می گوید: «تا آن زمان، بیشتر آهنگ های فوتبالی کیفیت چندانی نداشتند. اما ناگهان گروه نیوآردر وارد ماجرا شد و برنارد سامنر همین پیراهن را در ویدئو پوشید. اتفاقی که آن را به بخشی از فرهنگ عامه تبدیل کرد.»

از منظر طراحی نیز این پیراهن اهمیت ویژه‌ای دارد. تا اوایل دهه ۱۹۸۰، بیشتر پیراهن های ملی، طراحی های ساده و یکدست داشتند. اما در اواخر این دهه فوتبال وارد عصر جدیدی شد و کیت‌ها از لباس ورزشی صرف، به بخشی از دنیای مد تبدیل شدند. این پیراهن آبی انگلستان نیز یکی از نخستین نمونه‌های این تحول بود. بیرتون می گوید: «همه ظهور طراحی های متفاوت را با پیراهن های دانمارک ۱۹۸۶ و هلند ۱۹۸۸ به یاد دارند. این نخستین مسابقاتی بودند که در آن پیراهن های متفاوتی دیده می شدند.»

اما پیراهن آبی تنها یک بار پوشیده شد! پیراهن مورد بحث، پیراهن سوم آبی رنگ تیم ملی انگلستان است که همزمان با جام جهانی ۱۹۹۰ طراحی و عرضه شد. این پیراهن از نظر طراحی شباهت زیادی به پیراهن سفید اصلی انگلستان در آن تورنمنت داشت و در کنار پیراهن دوم قرمز قرار می گرفت؛ پیراهن قرمزی که در جام جهانی ۱۹۹۰ هرگز استفاده نشد، اما در سال های بعد هشت بار در مسابقات مختلف برتن بازیکنان رفت؛ از جمله در تور تابستانی بدنام سال ۱۹۹۳ در ایالات متحده.

اما پیراهن آبی تنها یک بار مورد استفاده قرار گرفت؛ در دیدار مقدماتی جام ملت های اروپا در ماه مه ۱۹۹۱، زمانی که انگلستان در ازبکستان میهمان ترکیه بود. در آن مسابقه دنیس وایس، هافبک چلسی در نخستین بازی ملی خود تنها گل مسابقه و تنها گل دوران ملی اش را به ثمر رساند تا انگلستان با نتیجه ۱-۰ پیروز شود.

همین؛ فقط یک مسابقه، ۹۰ دقیقه و دیگر هرگز این پیراهن در دیداری برای تیم ملی بزرگسالان انگلستان استفاده نشد.

با این حال، امروزه این پیراهن بیش از بسیاری از طرح‌هایی که دهها بار توسط انگلستان پوشیده شده، در میان هواداران دیده می شود.

در دو بازی نخست مرحله گروهی انگلستان در آرژانتین و فاکسبرو، تعداد قابل توجهی از هواداران این پیراهن را برتن داشتند. حتی در تبلیغ جام جهانی با حضور یورگن کلوپ نیز این پیراهن دیده می شود؛ جایی که یکی از هواداران، هنگام عبور از میان جمعیت با چهار لیوان نوشیدنی در دست، این لباس را پوشیده است و بعدها نیز هنگام جشن گرفتن گل، همچنان همان پیراهن آبی را برتن دارد. اما سؤال اصلی همچنان باقی است: چرا پیراهنی که فقط یکبار توسط تیم ملی بزرگسالان انگلستان استفاده شده، امروز تا این اندازه میان هواداران محبوب شده است؟

گزارش یک

ایمان گودزی

خبرنگار

اگر در طول این جام جهانی، یکی از بازی های تیم ملی انگلستان را در یک مکان عمومی تماشا کنید، احتمالاً هواداران زیادی را می بینید که انواع مختلفی از پیراهن های این تیم را برتن دارند. بسیاری از آنها نسخه های واقعی، چه پیراهن خانگی و چه پیراهن دوم را پوشیده اند، اما رونق بازار پیراهن های کلاسیک باعث شده است که مدل های قدیمی نیز به وفور دیده شوند.

بیشترین پیراهن ها به دوره ها و مسابقات خاطره انگیز تیم ملی انگلستان تعلق دارند؛ از پیراهن سفید جام جهانی ۱۹۹۰ در ایتالیا گرفته تا پیراهن خاکستری یورو ۱۹۹۶ که اغلب نام شیر پشت آن دیده می شود و همچنین پیراهن جام جهانی ۲۰۰۲.

با این حال، در میان آنها یک پیراهن وجود دارد که به هیچ تورنمنت بزرگی تعلق ندارد؛ پیراهنی که در هیچ رقابت رسمی پوشیده نشد و در واقع تنها در یک مسابقه مورد استفاده قرار گرفت. با وجود این، بیش از آنچه انتظار می رود در میان هواداران دیده می شود. کافی است یک بار آن را تشخیص دهید؛ از آن به بعد، احساس خواهید کرد که همه جا به چشمتان می آید.

پیراهنی که فقط یک بار پوشیده شد!

پیراهن مورد بحث، پیراهن سوم آبی رنگ تیم ملی انگلستان است که همزمان با جام جهانی ۱۹۹۰ طراحی و عرضه شد. این پیراهن از نظر طراحی شباهت زیادی به پیراهن سفید اصلی انگلستان در آن تورنمنت داشت و در کنار پیراهن دوم قرمز قرار می گرفت؛ پیراهن قرمزی که در جام جهانی ۱۹۹۰ هرگز استفاده نشد، اما در سال های بعد هشت بار در مسابقات مختلف برتن بازیکنان رفت؛ از جمله در تور تابستانی بدنام سال ۱۹۹۳ در ایالات متحده.

اما پیراهن آبی تنها یک بار مورد استفاده قرار گرفت؛ در دیدار مقدماتی جام ملت های اروپا در ماه مه ۱۹۹۱، زمانی که انگلستان در ازبکستان میهمان ترکیه بود. در آن مسابقه دنیس وایس، هافبک چلسی در نخستین بازی ملی خود تنها گل مسابقه و تنها گل دوران ملی اش را به ثمر رساند تا انگلستان با نتیجه ۱-۰ پیروز شود.

همین؛ فقط یک مسابقه، ۹۰ دقیقه و دیگر هرگز این پیراهن در دیداری برای تیم ملی بزرگسالان انگلستان استفاده نشد.

با این حال، امروزه این پیراهن بیش از بسیاری از طرح‌هایی که دهها بار توسط انگلستان پوشیده شده، در میان هواداران دیده می شود.

در دو بازی نخست مرحله گروهی انگلستان در آرژانتین و فاکسبرو، تعداد قابل توجهی از هواداران این پیراهن را برتن داشتند. حتی در تبلیغ جام جهانی با حضور یورگن کلوپ نیز این پیراهن دیده می شود؛ جایی که یکی از هواداران، هنگام عبور از میان جمعیت با چهار لیوان نوشیدنی در دست، این لباس را پوشیده است و بعدها نیز هنگام جشن گرفتن گل، همچنان همان پیراهن آبی را برتن دارد. اما سؤال اصلی همچنان باقی است: چرا پیراهنی که فقط یکبار توسط تیم ملی بزرگسالان انگلستان استفاده شده، امروز تا این اندازه میان هواداران محبوب شده است؟

سوزه

کنایه جان تری به رونالدو

بازیکن بزرگ، اما دروغگو

کریستیانو رونالدو پس از شروعی پرحاشیه در جام جهانی ۲۰۲۶، حالا دوباره به صدر اخبار بازگشته است؛ اما این بار نه فقط به خاطر درخشش در زمین، بلکه به دلیل شوخی جنجالی جان تری با او و پیرس مورگان.

پس از نمایش نه چندان موفق رونالدو در تستهای ۱۰۱ برتقال برابر جمهوری دموکراتیک کنگو، انتقادهای زیادی از کاپیتان ۴۱ ساله پرتغال مطرح شد. رونالدو در آن مسابقه تنها ۲۵ بار توپ را لمس کرد و سه شوت کم خطر به سمت دروازه داشت؛ عملکردی که بار دیگر بحث درباره نقش او در تیم روبرتو مارتینز را داغ کرد. در این میان، پیرس مورگان، مجری سرشناس انگلیسی و از حامیان همیشگی رونالدو، بار دیگر به دفاع از ستاره پرتغالی پرداخت و از آمادگی بدنی او تمجید کرد.

مورگان در برنامه خود گفت: «من فکر می کنم او یک الگوی باورنکردنی است، چون نشان می دهد سن فقط یک عدد است. او ۴۱ سال دارد اما بدن یک جوان ۳۰ ساله را دارد. رفتارش بی نقص است و برای یک مرد ۴۱ ساله فوق العاده به نظرمی رسد؛ حتی خیلی بهتر از تو، سایمون جردن! اگر به صفحه ایکس من نگاه کنی، توپیت پین شده ام کلیبی است که رونالدو به من نگاه می کند و می گوید: «آره، عضلات شکم خوبی داری.»

اما همین تعریف و تمجیدها با واکنش طنزآمیز جان تری، اسطوره چلسی، روبرو شد. تری که در همان برنامه حضور داشت، با کنایه‌ای سنگین خطاب به مورگان و رونالدو گفت: «او یک بازیکن فوق العاده است، اما یک دروغگوی لعنتی هم هست!»

با این حال، رونالدو خود زود پاسخ منتقدانش را در زمین مسابقه داد. او در دیدار بعدی برابر ازبکستان با ۵ ثمر رساندن دو گل، نقش اصلی را در پیروزی پرگل ۵ بر صفر پرتغال ایفا کرد و تیم روبرتو مارتینز را در آستانه صعود به مرحله حذفی قرار داد.

ستاره النصر پس از این پیروزی درباره انتقادهای روزهای گذشته گفت: «می توانم به شما بگویم هفته بسیار سخت و دشواری بود؛ هفته‌ای که افکار عمومی بسیار بی رحمانه علیه ما، همه بازیکنان و به خصوص سرمربی موضع گرفتند. هر وقت اوضاع خوب پیش می رود می گویند «کریستیانو عالی است» و وقتی اوضاع بد می شود می گویند «او پیر شده و باید بازنشسته شود». همیشه همین طور خواهد بود. اما این بازی پاسخ خوبی از سوی من و هم تیمی هایم بود.» رونالدو همچنین تأکید کرد که هرگز انگیزه اش را از دست نمی دهد و همچنان به توانایی هایش ایمان دارد.

اوا فرود: «من همیشه خودم را ثابت می کنم، شاید دیر، اما این کار را انجام می دهم. به همین دلیل است که به کار ادامه می دهم، به کاری که انجام می دهم ایمان قوی دارم و عمیقاً باور دارم که سخت تلاش می کنم و خدا هم کمک می کند. دوران حرفه‌ای من همیشه همین طور بوده و بسیار خوشحالم.»

کاپیتان پرتغال در پایان دربار فشار رسانه ها گفت: «ما نمی توانیم چیزهایی را که از بیرون می آیند کنترل کنیم، چون وقتی خوب بازی نمی کنیم و برنده نمی شویم همیشه مورد حمله قرار می گیریم، به خصوص خود من. اما به آن عادت کرده ام و به مسیر ادامه می دهم.»

رونالدو با این نمایش دوباره نشان داد که حتی در ۴۱ سالگی نیز می تواند پاسخ منتقدانش را در زمین مسابقه بدهد؛ هرچند به نظر می رسد نتایج نیست؛ تری درباره تعریف او از عضلات شکم پیرس مورگان تا مدت ها سوزه هواداران فوتبال باقی بماند.

هنوز در اختیار دارند یا خبر؟ گری بالیستر آن را همراه با دیگر یادگاری های دوران بازیگری اش در انبار نگهداری می کند. آن اسمیت مدتی پیش به دنبال آن گشت، اما ظاهراً در طول سال ها گم شده است. استوارت پیرس پیراهنش را همراه با سایر لباس های دوران فوتبالش در جعبه‌ای راه پله خانه نگه می دارد.

برای جف توماس، این پیراهن ارزش ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین بازی ملی او با همین لباس انجام شد. او پیراهن را امضا کرده، قاب گرفته و در خانه به نمایش گذاشته است. دنیس وایس نیز به دلیل اینکه تنها گل ملی دوران حرفه‌ای خود را با همین پیراهن به ثمر رساند، آن را در بهترین جای خانه روی دیوار نصب کرده است. لی دیکسون هم پیراهنش را به دایرکت، بزرگترین خرده‌فروش پوشاک ورزشی از آن قیمت در بریتانیا، معمولاً این پیراهن را با تخفیف عرضه می کند و حتی با قیمت کامل نیز تقریباً نصف قیمت پیراهن رسمی انگلستان در جام جهانی است.

اما نسخه‌های اصلی آن بازی تاریخی کجا هستند؟ از نظر تئوری، تنها ۱۱ پیراهن اصل از دیدار مقابل ترکیه وجود دارد؛ ۱۰ پیراهن بازیکنان اصلی و یکی هم متعلق به استیو هاج که به عنوان بازیکن تعویضی وارد زمین شد.

از جانشین آن، یعنی سومین پیراهن آبی انگلستان با نقش موب سه شیروری سینه و شانه‌ها را نیز تولید کرد. میکی فیلیپس از شرکت اسکور دراو می گوید: «این پیراهن برای هواداران انگلستان به نوعی لباس جایگزین تبدیل شده است. تمام ویژگی هایی را دارد که باعث می شود خریدار احساس کند انتخاب متفاوت و خاصی انجام داده است؛ لباسی که او را از کسی که صرفاً یک کپی معمولی از پیراهن های قدیمی می خرد، متمایز می کند.»

البته دلیل ساده‌تری هم برای محبوبیت گسترده این پیراهن وجود دارد: قیمت آن. دست‌کم نسخه تولیدی اسکور دراو، به مراتب ارزان‌تر از پیراهن رسمی فعلی تیم ملی انگلستان است. فروشگاه اسپورتنس دایرکت، بزرگترین خرده‌فروش پوشاک ورزشی از آن قیمت در بریتانیا، معمولاً این پیراهن را با تخفیف عرضه می کند و حتی با قیمت کامل نیز تقریباً نصف قیمت پیراهن رسمی انگلستان در جام جهانی است.

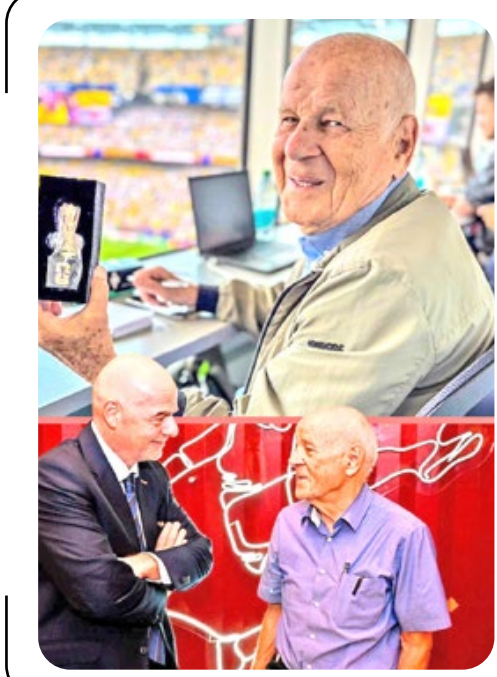
را نشان داد؛ شاید حتی تنها پیراهن تاریخ این تیم باشد که چنین طراحی جسورانه و متمایزی دارد.»

در نهایت، جذابیت این پیراهن فقط به تاریخچه آن محدود نمی شود. از نظر طراحی نیز طراحی آن همچنان چشم‌نواز است. رنگ آبی، برخلاف رنگ های سنتی سفید و قرمز انگلستان، کاربرد روزمره بیشتری دارد و به راحتی با لباس های مختلف هماهنگ می شود. وارنر در این باره می گوید: «این پیراهن نه سفید است و نه قرمز؛ بیشتر یک لباس مناسب برای استایل روزمره محسوب می شود. با یک شلوار جین عالی به نظر می رسد و همین باعث شده همچنان محبوب باقی بماند.»

البته تقریباً آبی‌تاز به گفتن نیست که بیشتر پیراهن های آبی ای که این روزها در ورزشگاه‌ها، بارها و محل تجمع هواداران پیراهن های ملی، طراحی های ساده و یکدست داشتند. اما در اواخر این دهه فوتبال وارد عصر جدیدی شد و کیت‌ها از لباس ورزشی صرف، به بخشی از دنیای مد تبدیل شدند. این پیراهن آبی انگلستان نیز یکی از نخستین نمونه‌های این تحول بود. بیرتون می گوید: «همه ظهور طراحی های متفاوت را با پیراهن های دانمارک ۱۹۸۶ و هلند ۱۹۸۸ به یاد دارند. این نخستین مسابقاتی بودند که در آن پیراهن های متفاوتی دیده می شدند.»

عکس نوشت

عکاس رسمی سنگال، سیدی تالا، ویرایش ردهو توانست برای آخرین بازی گروهی کشورش در جام جهانی به کانادا سفر کند. بنابراین، او در اتاق هتل خود در ایالات متحده ماند، تلویزیون روشن کرد، دوربین خود را برداشت و پیروزی سنگال را... با عکاسی مستقیم از صفحه نمایش به تصویر کشید. او بعداً گفت: «درون یا بیرون از زمین، اشتیاق من یکسان باقی می ماند. فارغ از هر صحنه‌ای، من همیشه همان عشق را دارم؛ روایت داستان‌ها از طریق تصاویر.»

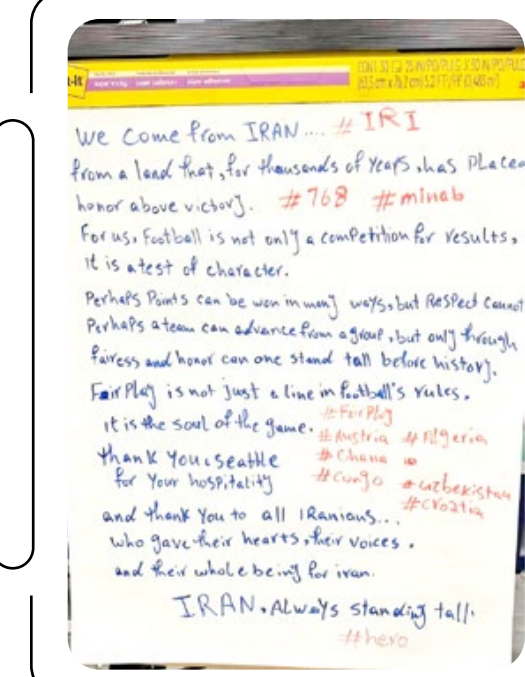
3

هارتموت شرتسر، روزنامه‌نگار با سابقه ۸۸ سالگی هفدهمین دوره متوالی جام جهانی فیفا را پوشش داد؛ رکوردی استثنایی که از جام جهانی ۱۹۶۲ شیلی و زمانی که تنها ۲۴ سال داشت، آغاز شد. فیفا به پاس بیش از شش دهه فعالیت مستمر او در پوشش بزرگترین رویداد فوتبال جهان، یک جام مینیاتوری ویژه جام جهانی به شرتسر اهدا کرد. او پیش‌تر نیز در سال ۲۰۲۲ از سوی انجمن بین‌المللی روزنامه‌نگاران ورزشی (AIPS) به دلیل یک عمر فعالیت حرفه‌ای مورد تقدیر قرار گرفته بود.

2

عکاس رسمی سنگال، سیدی تالا، ویرایش ردهو توانست برای آخرین بازی گروهی کشورش در جام جهانی به کانادا سفر کند. بنابراین، او در اتاق هتل خود در ایالات متحده ماند، تلویزیون روشن کرد، دوربین خود را برداشت و پیروزی سنگال را... با عکاسی مستقیم از صفحه نمایش به تصویر کشید. او بعداً گفت: «درون یا بیرون از زمین، اشتیاق من یکسان باقی می ماند. فارغ از هر صحنه‌ای، من همیشه همان عشق را دارم؛ روایت داستان‌ها از طریق تصاویر.»

1

تیم ملی فوتبال ایران پس از بازی مقابل مصر پیامی صادر کرد و نوشت: «از ایران آمده ایم... از سوزش با بالتر از پیروزی دانسته است. برای ما، فوتبال فقط رقابت برای نتیجه نیست؛ آرزوی است برای شخصیت. شاید بتوان با هر راهی امتیاز گرفت، اما احترام به آن. شاید بتوان از یک گروه صعود کرد، اما از قضاوت تاریخ، تنها با جوانمردی می توان سربلند عبور کرد. Fair Play یکی از قوانین فوتبال نیست؛ روح فوتبال است. سیاست، سبالت؛ برای میهمان نوازی و سیاست از همه ایرانیان... که قلب، صدا و تمام وجودشان را برای ایران به میدان آوردند. ایران، همیشه سربلند.»